

IBU DĖK!

1946 III. 4.

Montgomery Stovykla - Dörverdeno Tuntas

Nr. 3

- 1 -

psktn. A. Samušis.

VERŽLUMAS GYVENIME.

Gyvename toli nuo tėvynės sunkiose sąlygose; velkame sunkią tremtinio našta, valgydami svetimą duoną, naudodamiesi kitų išmalda.

Dažnai mūsų mintys nuskrenda į mūsų brangią tėviškę pas savus, kur tiek daug liko gražių prisiminimų, pasakiškos praeities, sapnų, jame savo namus, lekia pro akis praeities vaizdai. Atsibundame iš svajonių, ir čia pat žiūri mūsų, savo tautos, žmonijos tikrovė.

Ne vienas senis, perkošęs pro savo vaizduotę gyvenimą, apsišluosto ašaras, padūsauja ir... išpaudžia sunkius žodžius: "Tokia mūsų gyvenimo pabaiga..." Taip, ištėkrujų, senosios kartos yra pati sunkiausia dalis.

Jaunesnieji, jaunuoliai iš pradžių daug dėjo vilčių, daug padarė pirmaisiais metais išeivijoje, susiorganizavo, tryško visur energija, didelis pasiryžimas visose srityse dirbti ir visomis galiomis kovoti dėl šventų mūsų ateities teisių.

Bet kai visokiame gyvenime yra potvyniai ir atoslūgiai, taip ir mūsų. Dar nematant aiškios mūsų vargo pabaigos, apėmė visur ir mūsų jaunimą apatija darbui, trūksta jau to pirmąsio ryžtumo, energijos.

Jauciamės lyg išsisėmę, pritrūkę jėgos ir ištvermės. Jaunimas domisi daugiau tik pramogomis, šokiais, beverčiais pasilinksminimais, lengvu juokeliu.

Visi kažko lūkurioja, tikisi sulaukti gerų progų ir stebėtinų laimės, kuri atneš viską, ko kiekvienas trokšta. Kiti visiškai nuostojo ryžtumo dirbti, vilties ką nors pasiekti.

Tiesa, mūsų padėtis neaiški ir baisi.

Bet ar maža iškentėjo mūsų protėviai, ar jie nepergyveno tokius pat laikus; kiek kenčia pasilikusieji broliai, sesers Lietuvoje; koks nykus likimas mūsų tautiečių, Sibire ir kitose vietose!

Per amžius lietuviai daug iškentėjo, bet kartu kovojo, grūmėsi dėl savo ir ateinančių kartų ateities; mes kenčiame, bet turime kovoti dėl savo tautos egzistencijos.

Prisiminkime drąsius jaunuolius, kurie daug yra pasiekę sunkiose sąlygose, atsiminkim mūsų šviesių pavyzdžių, kovotojus dėl Laisvės: Basanavičių, Kudirką, Maironį, Vaižgantą ir kitus; savanorius kovojusius dėl Nepriklausomybės. Ar jie nulenė galvas gyvenimui? Juos blogos sąlygos, priespauda dar labiau uždegdavo kovoti, tobulėti, dirbti tautos ir žmonijos naudai. Vargas žmogų grūdina; kenčia gyvenimą įprasmina. Visi vargai negali mums uždaryti duris į laimingą ateitį. Jei nėra progų, mes jas turime surasti, jei nėra laimės - turime siekti.

"Progos stoka yra amžinas silpnapročių, ištižėlių pasiteisinimas... Kiekvienas dalykas (pamoka, egzaminas, kursai, laikraštis, knyga, žmogus...) visokiame reikale yra proga - proga pasirodyti nuolankiu, proga pasitodėti drąsiu, teisingu; proga susirasti sau draugų. Gyvenimas - tai privilegija jėgoms išbandyti, o kai ta privilegija drąsiai (Tęsinys 3 pusl.)

- 2 -

Tuntininko patarimai skiltininkui.

Kartą tuntininkui Vladui ir skiltininkui Jonukui grįžtant iš sporto aikštės užsimezgė kalba tarp jų, dėl darbo ir tvarkos Jonuko skiltyj.

- Man kas tai dabar pradėjo nesisekti, sako Jonukas.

- Na, kame reikalas ir kodėl jau tau nesiseka?

- Tikrai nežinau, kame čia reikalas, Jonukas beviltiskai išskėtė rankas.

Stengiuosi kaip išmanydamas, kad reikalą sutvarkyti, bet viskas veltui.

Bet kas tau trūksta ir kas netvarkoj?

Aš norėčiau....

Nesvarbu ką tu norėtum! Bet sakyk kas tau trūksta ir kas netvarkoj tavo skiltyj?

Aš norėčiau, kad mano skiltis būtų geriausia iš visos draugovės. Kalbėjau su kitų skilčių skiltininkais, pasirodo visur toks pat slubavimas yra kaip ir mano skiltyj.

Na gerai, bet aš manau, kad vistiek reikalą galima pataisyti.

- Et turbūt jau nieko neišeis, aš jau visai nustojau vilties : atsakė Jonukas.

- O gal pamėginkime.

- Jei jau būtinai nori tai galime pamėginti. Jonukas susikaupė beviltiskai.

Kodėl tu taip dažnai iš skilties ką nors vis pašalini ir priminėji naujus narius, nuolat pas tave vyksta skiltyj pakeitimai, pastovumo visai nėra. Kaip tu gali taip darydamas vadovauti skilčiai?

Tai mat, darau taip todėl, kad man berniukai nepatinka: iširašo į skiltį, nori priklaustyti skautų organizacijai, bet pasidaro nedrausmingi; nori mokytis ir po trumpo laiko nusibosta jiems, apsileidžia; už tad reikia juos pašalinti ir ieškoti naujų.

- Bet ar tu kartais nepagalvoji, kad jiems nusibosta todėl, kad ne jie netinka tavo skilčiai, bet tavo skiltis jiems nepatinka.

- Tai reiškia, kad aš esu tam kaltas, o ne jie?

- Ne kitaip.

- Tai kokių būdu?

- Klausyk atydziai.

- Ištempiau ausis.

Pirmas: Kodėl sueiga po sueigos būna klasėj, taip kaip mokykloj pamokos?

- Juk kito kambario sueigoms neturiu!

Tas labai gerai, kad neturi, jei turėtum, tai jas ir kitam kambarij darytum. Bet visai netame reikalas, kad kambarius bent kelis turėtum sueigoms ir juos keistum, bet pakeistum sueigoms programą, ją paįvairintum. Nueitumėt į miesto apylinkes, į parką, ar į muziejų.

- Kaip galima muziejų padaryti normalią skilties sueigą.

- Kaip tu supranti normalią skilties sueigą? Už tai tokia ir sueiga, kaip ir visos kitos. atsakė Jonukas nevisai gudriai, nes nebežinojo ką atsakyti.

Aš patarčiau, kad kiekvienos sueigos būtų vis kitokia programa, kad jos nebūtų visos vienodos.

- Kaip tai?.. Labai paprastai! Daugiausiai vieną sueigą per mėnesį daryk mokykloj, o kitas dvi, būtinai, kur nors ore, pavyzdžiui: prie miestų, laukuose, arba miške, o vieną pačiame mieste. Vieton mokytis klasėje mazgus rašioti, sugalvok kokį nors idonesnį žaidimą, kad tuo pačiu įeitu ir mazgų rašiojimo mokymas pav.: ištraukimas vienas kito virvėmis iš rūsio, nusileidimas į jį, ta pačia virve, virvės surišimas skautiškais mazgais ir panašiai. Nepaišyk lentoje slubo arklio pusnagų, žvirblių nulaužtais nagais, arba kitaip sakant, kojomis, bet paieškok to tikrenybės, o suradęs pagelbėj tokiems.

Veržlumas gyvenime.

(atkelta iš pirmo puslap.)

imama, patogių progų pasitaiko daug dažniau, negu spėsi jas išnaudoti. Jeigu vergas Fred Duglas galėjo iškilti kalbėtoju ir knygos leidėju, kodėl gi tu turi būti menkesnis, baltosios rasės vaikas, kurs esi labiau apdovanotas, sulyginti su Duglasu, neturėjusiu nieko, net laisvės? ...

Ar žemė liovėsi davusi vaisius? Ar pritrūko vietų, ar visos jau užimtose? Ar tėvynės reikalai jau visi aprūpioti? Ar visos gamtos paslaptys jau išaiskintos? Ar nebėra kelio, kuriuo eidami išnaudotume laika savo ar kitų naudai, kurį niekais leidžiat? ... Ar gyvybei teisę gavote tame pažangos amžiuje tik tai tam, kad vienu asmeniu padaugintumėt grynai žvėrišką veislę? Gime amžiuje, kuriuo išsiplėtė mokslas ir įvairios progos, kaip niekad, ar galite sėdėti sudėtomis rankomis, meldami Dievą pagalbos, kai Dievas davė jums gabumą ir jėgą ".Toht.

Skautai, nepraraskite jūs gyvenime vilties, energijos, iniciatyvos, jei pasiryžote pasišvęsti Dievui, Tėvynei ir Artimui - tokioms gražioms ir kilnioms idejoms.

Kaip mes visi veržliai žengsime per gyvenimą, visos kliūtys, nors ir baisiausios, bus nugalėtos, mes būsime gyvenimo nugalėtojai, o ne gyvenimas bus mus suglamžęs.

Eikit per gyvenimą drąsiai, iškėlę galvas, nebijodami kliūčių, neškit savo vėliavą su įrašu " Dievui, Tėvynei, Artimui " - gyvenimas bus Jūsų. Ateinančios kartos bus dėkingos, i Jus žiūrės su pasigėrėjimu, būsit pavyzdžiais, neišnyksit iš gyvenimo be pėdsako. Lietuva kelsis vieną kartą, nors ir tolimiausiose pasaulio krašte, laimėti ir gyventi.

T e s i n y s i s 2 p u s l .

Vladas vis labiau karsciavosi. - O ketvirtą sueiga mėnesį, pašvesk pramogai, būtent: nueikite visi i parodą arba i kiną, kaip bus idomi filma. Paimkite globoti apleistus partizanų kapus, juos sutvarkykite. Prisidėkite prie kokios nors organizacijos, sužaiskite su ja draugiškas kamuolio rungtynes, padarykite iškilą su vaisėmis ir t.t.

-Acha! sustaugė Jonukas linksmi. - Dabar jau pradėdu suprasti, kame reikalas.

-Tai gerai atsimink šią vietą, kurioje mūsų šis pasikalbėjimas ivyko, kad grįžes galėtum savo skilties skautams papasakoti šį mūsų pokalbį. Gaila, kad mudu jau turiva skirtis, turėčiau dar daug ką papasakoti. Na, bet tegul jau pasiliks kitam kartui.

-Tiesa, dar vienas patarimas svarbus.

Nemainyk savo skilties narius kaip viešbutis svečius. Skiltis tai ne viešbutis, kur ateina vieni svečiai pernakvoję išeina ir ateina kiti ir t.t. Pasirink sau padėjėją ir pradėk darbą, o kai duosi įvairia ir naudinga užsiėmimų programą, ne taip kaip mokykloje pamokas, tada skilties skautai su malonumu dalyvaus sueigose ir nebėgios iš tavo skilties. Tuo ir atsisveikinsime. Budėk!

Jonukas patenkintas atrėžė, vis budžiu!

(Laisvai versta iš " W. Kregu Bady " -

vertė: A. Uselis)

G Y V E N I M O K R O N I K A

— 0 0 — 0 0 —

— 0 0 0 —

— 0 0 0 —

— o o —

Pirmoji darba pradėjo " Margio " Vyčių D-vė.

Redaguoja - skautas vytis vyr.skilt.Albinas Pocius.